bloc - notes

E NECESARA O VACANŢA...

de GEORGE FULGA

Trăim, desigur, sub semnul footballului.

Dintre toate sporturile, doar footballul reuşeşte la noi s'acopere regii exorbitante, s'adune în tribună zeci de mii de spectatori şi să întindă în calea matchurilor, covor de aplauze, de violenţe şi entusiasm.

Intre două matchuri ale echipei naţionale, întâlnirile de campionat sau marile partide internaţionale convoacă la Venus asistenţe numeroase şi tae atmosfera cu chiote de încurajare sau protest cari se încrucişează şi se suprapun apoi în'tr'un vacarm aproape general.

Peste orizontul sportului românesc, pasiunea spectatorilor a întins o etichetă care cuprinde de ani de zile, preferinţa unanimă a sportivilor români: FOOTBALL.

Federaţia a cultivat admirabil această pasiune.

Gospodăria oficială pilotează util existenţa grupărilor. Iar grupările contribuesc deasemeni la înstărirea pasiunii footballiste, ameliorând valoarea echipelor şi aducând — cu riscuri mari — echipe mari străine, cari furnizează jucătorilor români excelente lecţiuni de football.

Din acest punct de vedere, întâlnirile internaţionale sunt indispensabile.

Să recunoaştem însă — pentru nevoile de aerisire ale footballului — că în ultimul timp, matchurile au devenit prea multe. Prea dese. Prea istovitoare.

De câtva timp, avem aproape zilnic, matchuri. De Luni, până Duminecă. Au fost desigur, interesante întâlnirile cari ne-au fost prezentate. Am putut controla, cu ajutorul acestor întâlniri, valoarea precisă şi ascendentă a footballului românesc. Aproape toţi adversarii echipelor noastre au plecat învinşi. Vanitatea noastră a fost, astfel, gâdilată. Pentru jucători, întâlnirile din ultimul timp au constituit un admirabil prilej de învăţăminte şi experienţă.

Dar, orice lucru trebue să aibe hotar.

Cu atâtea matchuri rezistenţa materială a spectatorilor a fost fracturată. Din această pricină, tribunele au început să fie — la matchuri de mare interes — ceva mai goale.

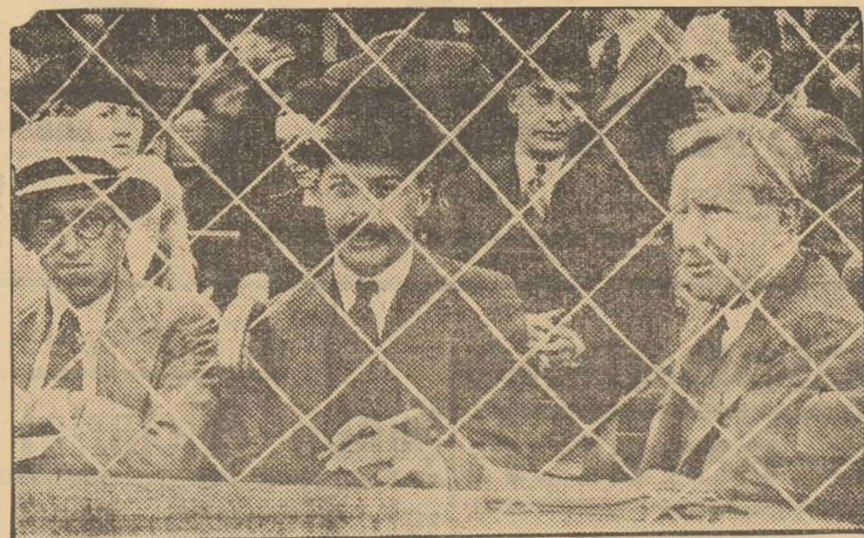
Iar pasiunea spectatorilor pentru football, ceva mai rece. Căci banii sunt cel mai aprig viscol, în câmpul pasiunilor.

Deaceia, după o perioadă care se va încheia Duminecă cu matchurile cu Ujpest, este necesar — credem — să se acorde o vacanţă de întremare, spectatorilor.

Prea multe matchuri au fost prezentate în ultima vreme. Rezistenţa spectatorilor a fost frântă.

Şi n'are nimeni interes să fractureze coloana vertebrală care susţine de ani de zile trupul unui sport popular, dar costisitor.

Ministrul Angliei...

Sir Reginald Hoare, ministrul Angliei la Bucureşti, urmărind matchul Rip ensia—Leicester City.

Succesul pe care l-a repurtat gruparea Macabi la Sf. Gheorghe, unde a fost... învinsă de echipa Klinger cu 3—2, continuă să producă sânge rău, conducătorilor macabişti.

Infrângeri de acest calibru nu se uită uşor. Şi'n plus, se găsesc «prieteni» cari să le reamintească mereu, însoţindu-le de ironii noui şi usturătoare.

Eri, la Venus, d. Leonte Stoicaru, — simpaticul conducător alb albastru — a fost obiectivul unor astfel de ironii. Autorul acestora, a fost de astă dată, Teodoru-Chibrit.

— Ce faci coane Leonte?

U — Merçi bine.

— Ce face Klinger?

— Care Klinger?...

— Clubul vostru.

— Clubul nostru se numeşte Macabi.

— S'a numit Macabi. Acum se numeşte Klinger.

— Dece?...

— A înaintat actele, să-şi schimbe numele...

*

Echipa «Leicester City» a prilejuit la Bucureşti: festivităţi, matchuri, înfrângeri, victorii, decepţii, constatări, învăţăminte... Fel de fel de lucruri. A produs însă şi un accident pe care marele public nu îl cunoaşte, şi care merită să fie subliniat.

Marţi la amiază, în cinstea echipei engleze, a avut loc la Legaţia Angliei o recepţie fastuoasă la care au luat parte miniştri, conducători sportivi, jucători şi gazetari.

S'a servit, la discreţie, şampanie franţuzească «Mumm», sau «Charles Heidsick», şi icre negre şi s'au cimentat — în două ore de discuţii agreabile — prietenii vechi şi utile.

Asistenţa ar impune un întreg pluton de nume proprii. Nu-l întocmim.

Precizăm doar că pentru prima oară, a luat parte la o astfel de festivitate, d. Bruno H., un vechiu şi zgomotos suporter ripensist.

D. Bruno a fost introdus de colegul nostru de redacţie Lis, pe care noul comesean al recepţiilor sportive l-a solicitat insistent:

— Dragă Lis, vreau să merg şi eu la recepţie.

— Cu plăcere. Dar, dece?...

— Matchurile englezilor constituesc un eveniment atât de important, încât nu vreau să-mi scape niciunul din capitolele acestui eveniment.

Convins de argumentul acesta hotărîtor, colegul nostru Lis a acceptat:

— Te iau.

In felul acesta, în numeroasa asistenţă a recepţiei dela «Legaţia Angliei» a fost numerotat şi d. Bruno.

Bufetul, după cum am spus, a prezentat cele mai fine comestibile: icre negre, răcituri şi — mai ales — şampanie «Charles Heidsick», pe care doar legaţiile mai reuşesc să şi-o procure.

Asistenţa a degustat serios bufetul. D. Bruno, (care ţinea să nu scape chiar niciun capitol al evenimentului) l-a degustat... complet.

Abia la ora 4, — printre ultimii— noul comesean al festivităţilor sportive s'a hotărît să părăsească (cu regret) «Legaţia Angliei», devenit subit şi pe viaţă filo-englez şi însoţit de colegul nostru Lis:

— Mă Bică, a fost teribil. Imi pare bine că n'am scăpat capitolul acesta al matchurilor cu «Leicester City».

— Dar la match vii?...

— Mă mai întrebi?... Tocmai matchurile să le scap?...

InI realitate însă, d. Bruno n'a putut veni la niciunul din cele două matchuri ale echipei «Leicester City». A degustat atât de violent icrele negre şi şampania «Charles Heidsick», încât s'a intoxicat şi n'a putut să iasă două zile din casă...

Castor

ATLETISM

La Recas, Eilhardt a sărit 3 m. 79 stabilind un nou record naţional la săritura cu prăjina

Interesantele declaraţii ale tânărului student, asupra meetingului, care a inaugurat sezonul atletic bănăţean

La A. N. E. F. domneşte mare animaţie. Studenţii întorşi din vacanţă işi dispută cu înverşunare campionatul de football, competiţiune pe care fostul lor conducător Dincă Schileru a înzestrat-o cu o cupă.

Matchurile decurg în acea atmosferă de încordare şi pasiune, caracteristică oricărui joc de «cupă». După un astfel de match am avut ocazia să-l întâlnesc pe Eilhardt, tânărul şi talentatul săritor cu prăjina, care pentru a doua oară în acest început de sezon a stabilit un nou record la săritura cu prăjina.

CONCURSUL DELA RECAS A INSEMNAT UN STRALUCIT SUCCES PENTRU ATLETISMUL BANAŢEAN

— Cum a decurs matchul triunghiular?

«Matchul triunghiurilor organizat de clubul meu între cei mai buni atleţi din Reşiţa-Recas şi Timişoara a inaugurat cu un succes desăvârşit sezonul atletic în Banat.

O organizare cu adevărat occidentală; 20 de probe cu peste 60 de concurenţi. Totul s'a desfăşurat în trei ore şi într'o ordine care m'a impresionant.

Cei dela Recas au reuşit să arate că pot organiza un concurs».

HOCKL-CATANA ŞI BERGER S'AU REMARCAT

«Dintre atleţii care s'au impus voi menţiona pe colegul meu Hochl care şi-a însuşit trei probe, pe Catana noua achiziţie a Recasului, complect refăcut şi care posedă un stil nou la aruncarea ciocanului. Catana în curând sper să poată ameninţa serios recordul lui Bodea, iar Biro va avea un serios concurent în acest an. Berger fostul meu coleg de liceu actualmente student la Cluj, în care văd deasemenea un element de valoare a dominat la sprint. M'au impresionat deasemenea juniorii Timişoarei, din care d. Zeno Velceanu va scoate desigur elemente de o reală valoare.

UN MATCH DISPUTAT

«Matchul triunghiular pentru cupa «Stitzl Iosef» a prilejuit o luptă aprigă între echipele Recasului şi Timişoarei. Noi am câştigat numai cu jumătate de punct, rezultatul final fiind:

Recas 157½ puncte:
Timişoara 157.
Reşiţa 78 puncte.

...ŞI «CATEVA CUVINTE DESPRE ISPRAVA MEA»

— «Forma în care mă găseam înainte de vacanţa Paştelui îmi dădea încredere în mine şi aşteptam cu nerăbdare concursul dela Recas, unde bănuiam că voi stabili o bună performanţă.

Cu o zi înainte de concurs la un uşor antrenament reuşisem să trec 3 m. 80. In ziua concursului, am reuşit să ajung la 3 m. 79 înălţime pe care am luat-o la a doua încercare, corpul fiind cu 5—10 cm. deasupra stinghiei.

Am făcut o încercare la 3 m. 85 dând stinghia jos numai cu mâna.

Sunt în excelente condiţiuni, şi sper ca până la Jocurile Balcanice să mai ameliorez recordul. Imi trebue o prăjină bună şi la noi sunt rare aceste materiale. Federaţia va trebui să se îngrijească pentru a-mi procura din timp o prăjină, subţire, elastică şi rezistentă, cu care să mă pregătesc în vederea Jocurilor Balcanice» — închee Eilhardt.

Eilhard trecând 3 m. 79 la săritura cu prăjina

REZULTATELE TECHNICE

Iată acum şi rezultatele acestui concurs:

100 m. plat: 1. Berger (C. A. Recaş) 11,8; 2. Beram (C. R. Recaş); 3. Sas (Timişoara).

400 m. seniori: 1. Beram 54,4 (C. A. R.); 2. Berger (C. A. R.); 3. Munteanu (Reşiţa).

800 m. plat: 1. Kransz 2,18 (C. A. R.); 2. Oster (Timişoara); 3. Ratz (Timişoara).

5000 m. senior: 1. Holtz 18,55 (Timişoara); 2. Stoiadinovici (Timişoara); 3. Horvath (C. A. R.).

Stafeta 4x400 m.: 1. C. A. R. 3,53,4; 2 Timişoara 4,05; 3. Reşiţa 4,23.

Triplusalt senior: 1. Höchl (C. A. R.) 12,05; 2. Guţu (Timişoara), 12,04; 3 Berger (C. A. R.) 11.93.

Inălţime: 1. Eilhadt 1,67 (C. A. R.); 2. Nica 1,62 (Reşiţa); 3. Höchl 1,55 (C. A. R.).

Prăjină: 1. Eichalrdt 3,79 **record naţional**; 2. Sölosy 2,90 (C. A. R.); 3. Neuman 2,80 (T.).

Disc: 1. Demeter 34.86 (T.); 2. Sontag 34,44 (C. A. R.); 3. Höchl 38,81 (C. A. R.).

Greutate: 1. Höchl 11,98 (C. A. R.): 2. Fabig 11.59 (T.); 3. Hegenhausel 11,39 (R.).

Suliţă: 1. Höchl 47,48 (C. A. R.): 2. Neuman 41,90 (T.); 3. Ries 39.01 (C. A. R.).

Ciocan: 1. Cătană 39,40 **record regional**; 2. Höchl 34 (C. A. R.); 3. Fabig 24,30 (T.)

100 m. plat juniori: 1. Mugor 12,6 (Timişoara); 2. Sidolt (T.); 3. Stoia (C. A. R.).

400 m. juniori: 1. Copou 58,4 (T.); 2. Frantz (T.); 3. Toth (R.).

3000 m. juniori: 1. Neuman 11,5 (T.); 2. Ordög (C. A. R.); 3. Goera (R.).

Stafetă suedeză 400+300+200+100: 1. Timişoara 2'.22",2; 2. Reşiţa 2,24",2; 3. Recas.

Lungime (juniori): 1. Schmadel 5,68 (T.); 2. Ocsay 5.59 (R.); 3. Schaff 5,37 (C. A. R.).

Disc (juniori): 1. Fodor 36,15 (T.); 2. Forcass 35,40 (Recas); 3. Ronay 32.55 (R.).

80 m. plat dame: 1. Laszlo 12,4 (T.); 2. Rothgerber 12,5 (C. A. R.); 3. Scholtz (T.).

Lungime dame: 1. Laszlo 3,99 (T.); 2. Scholtz 3,56 (T.); 3. Rothgerber 3,55 (C. A. R.).

Campionatele regionale ale Braşovului

Liga de Atletism „Ţara Bârsei" în colaborare cu serviciul de educaţie fizică a primăriei municipiului Braşov, organizează în zilele de Sâmbătă 15 Maiu şi Duminică 13 Maiu pe stadionul municipal „Regele Carol II", al V-lea concurs de atletism din acest an, cu următorul program:

1. Campionatele regionale de atletism pentru juniori, cu următoarele probe:

100 m., 3000 m. şi 1000 m. plat; 110 m. garduri;

Săritura în înălţime şi lungime cu avânt;

Săritura cu prăjina;

Aruncarea greutăţii, discului şi a suliţei.

2. Stafeta 4X800 m.

3. Un concurs femenin de atletism cuprinzând următoarele probe:

60 m. plat şi 600 m. plat;

Săritura în înălţime şi săritura în lungime cu elan, aruncarea greutăţii şi aruncarea suliţei.

Amănunte asupra campionatelor studenţeşti de vară

In urma desfiinţării Dep. Sporturilor din U. N. S. C. R, toate atribuţiile acestuia au fost trecute Soc. studenţilor în Educaţia Fizică.

Cum unele ziare anunţă diferite campionate studenţeşti, organizate de persoane fără nicio calitate oficială, S. U. E. F.-ul aduce la cunoştinţă tuturor societăţilor sportive studenţeşti că numai el are calitatea de organizare aceste campionate. Delegaţii convocaţi la sediul S. U. E. F.-ul, în acord cu Liga de atletism Muntenia, a şi fixat data acestor campionate pentru 26 Mai şi 29 Mai.

In ceace prievşte disputarea celorlalte campionate, toţi delegatii Soc. sportive studenţesti sunt convocaţ ila sediul S. U. E. F.-ul, în str. Maior Ene 12 (fostul Onef), Vineri 14 Mai, ora 19.

A fost fixat programul şi juriul concursului pentru Cupa Economu

Liga de atletism Muntenia în şedinţa de aseară, a fixat juriul şi ordinea probelor pentru Cupa Economu.

SAMBATA 15, ORA 15 PRECIS

100 m.; greutate; 1000 m.; 3000 m marş; înălţime; disc; 50 m. copii. Ora 15, înscrierile cu 2 lei de fiecare probă de concurent.

DUMINICA 16, ORA 8.30 DIM.

300 m.: suliţă; lungime; 3000 m.: prăjină; 500 m. copii 4 x 100 m.

JURIUL

Preş. I. C. Petrescu.

Cronometrori: C. Leoveanu, Th. Popovici, A. König.

Starter: Schweitzer.

Comisari aruncări: C. Iordănescu, Trestorianu, Mitrofan.

Sărituri: Frumuşelu, Răileanu, König, Lt. C. Popescu.

Speaker: V. Firea.

Secretar: Bran E.

Consilierul concursului: Răducanu.

Sborul minunat al lui Graf Hagenburg

de prof. G. ŢINTA

Câştigătorul concursului olimpic de acrobaţie aeriană din 1936, Graf Hagenburg, este un pilot a cărui faimă este bine stabilită în toată lumea. Invitaţia de a asista la o demonstraţie aeriană a celebrului pilot mi-a făcut, deci, o nespusă plăcere şi mi-a aţâţat o curiozitate profesională lesne explicabilă.

Am pornit către aerodromul de sport al Berlinului dela Rangsdorf, aşezat la o distanţă de 30 km. spre Sud-Est. Intovărăşeam pe d-ra Liesel Bach, vestita aviatoare, câştigătoarea locului al treilea în concursul mixt de acrobaţie dela Zurich şi a locului prim femenin. La volanul maşinei sale „Tatra", d. Clement Buecker gonea pe şoseaua excelentă cu 130 km. pe oră. In alta maşină, în urma noastră, veneau patru francezi: d. Dravet, director al lui „Air Propagande", organizatorul celor mai de seamă meetinguri aeriene din Franţa; d. Salis, proprietarul unei şcoli de pilotaj dela Paris; d-ra şi d. Beaucarnot, constructorul aripilor omului - pasăre Williams, emulul din Franţa al nefericitului Clem Sohn, decedat în ultimul meeting dela Vincennes.

Graf Hagenburg nu locueşte în Berlin. El a venit dela Breslau la începutul după amiezii şi a aterizat cu avionul său la Rangsdorf. Este un om tânăr, de statură mijlocie. Chipul său exprimă în acelaş timp simplitate şi energie. Are o atitudine amabilă, de o politeţe discretă şi naturală. Aerul său este perfect sportiv, fără să aibă însă cea mai mică umbră de cabotinaj. Imi strânge mâna şi se interesează de şcoala de aviaţie pe care a aflat că o conduc în România. Apoi, în tovărăşia lui Liesel Bach şi a mea, se lasă de mai multe ori fotografiat lângă avionul său.

Graf Hagenburg are un avion Bueker-Jungmeister, cu motor Siemens de 160 de cai putere. La fel cu avionul căpitanului Papană şi la fel cu acela al d-rei Liesel Bach. L-am cercetat cu deamănuntul şi am făcut constatarea că este un avion de serie, fără nici o amenajare specială. Doar manşa este terminată printr'o mică pârghie curbă, care o apropie mai mult de pilot şi îi dă acestuia putinţă să o împingă până în fund cu uşurinţă în timpul evoluţiilor acrobatice, cum ar fi de pildă la loopingul invers. Incolo nimic.

Deasupra aerodromului evoluau câteva planoare, remorcate până la 800-1.000 m. de un avion de turism, care după aceea cobora într'o spirala elegantă la 200 m., arunca cablul de remorcare grupului de planorişti de jos şi apoi aterisa lin, spre a-şi lua din nou rolul de remorcher şi a târâ după el, agăţat la capătul cablului, planorul următor.

Când von Hagenburg a cerut autorizaţia să sboare, comandantul aeroportului s'a mulţumit să-i recomande atenţiune şi i-a dat drumul să evolueze printre planoare. Iar celebrul pilot nu s'a simţit cu nimic micşorat să ceară autorizarea şi să primească recomandările comandantului.

Scena aceasta am socotit că merită să fie relevată, fiindcă ea poate servi uneori de învăţământ piloţilor noştri şi chiar autorităţilor, cari adesea exagerează în materie de prudenţă şi opresc sborurile unora sau altora fără să fie nevoe.

Avionul a rulat puţin pe pământ s'a ridicat în aer la câţiva metri, s'a întors pe spate cu un semi toneau elegant şi a continuat să se înalţe pe spate.

Ajuns la o sută de metri, seria acrobaţiilor a pornit, vertiginoasă. Loopinguri normale, trei sferturi de looping-uri terminate cu un semitoneau în picaj, toneauri lente încercuind aerodromul într'o ghirlanda de curbe perfecte, se înscriau pe rând deasupra noastră. Turul aerodromului cu avionul pe spate şi turul aerodromului în toneauri lente au procedat frumoasă figură executată la Bucureşti de Willy Stoer: un picaj pe spate până jos de tot urmat de o cabrare lentă, în momentul în care puteai crede că pilotul va atinge pământul cu capul şi terminat într'un looping invers. Execuţia lui von Hagenburg a fost şi mai impresionantă decât a lui Stoer.

Am ascultat odată o sonatină de Mozart, cântată la pian de celebrul Ignatz Friedmann. Sub degetele sale măiastre, bucata aceasta, cântată de toţi elevii de conservator, nu mai era de recunoscut. Se transformase într'o adevărată broderie sonoră. Tot astfel, sub apăsarea precisă a mâinii lui Hagenburg, semi toneaurile şi toneaurile rapide, pe cari le fac toţi începătorii, aveau farmecul evoluţiilor de înaltă şcoală aeriană.

Demonstraţia asului german mi-a dat prilejul să văd, după aproape şase ani dela moartea asului român Romeo Popescu, figura cu care îi plăcea lui Romeo să se joace: dublul toneau rapid, cu traectoria orizontală.

Dând apoi avionului o iuţeală mare, Graf Hagenburg a urcat vertical, înşurubând avionul într'un triplu toneau în urcare.

După câteva arabescuri desemnate pe cer cu mişcări lipsite de cel mai vag efort, avionul s'a îndreptat din nou către pământ, într'un picaj energic pe spate. Ajuns la circa un metru înălţime, picajul s'a transformat într'o linie orizontală dealungul întregului aerodrom. Abia lângă terasa, depe cari priveam noi sborul, a schiţat un uşor cabraj, just atât cât era necesar ca să treacă peste terasă şi peste clădirea aeroclubului din marginea terenului.

Trecerea următoarea peste aerodrom a constituit o nouă surpriză: la aproximativ şapte-opt metri de pământ, avionul lui von Hagenburg descria o linie dreaptă, învârtindu-se în acelaş timp în toneauri lente. La fiecare învârtire îţi făcea impresia că aripa va atinge pământul, atât de mică era distanţa dela colţul ei şi până la iarba de pe jos.

Entuziasmul nostru era de nedescris. D. Dravet, impresar de meetinguri, care a văzut multe virtuozităţi în Europa şi America, nu îşi mai putea stăpâni firea şi isbucnea la fiecare noua figură aeriană în exclamaţii elogioase sau rămânea împietrit de emoţie. In ce mă priveşte mărturisesc că cu greu aşi fi crezut pe altul, care mi-ar fi povestit cu deamănuntul o asemenea demonstraţie de sbor.

Dar sacul cu surprize al lui von Hagenburg mai păstrase un număr senzaţional, pentru sfârşit. Cu avionul pe spate, la câteva sute de metri în marginea aerodromului, pilotul venea la aterizare. Ca să mai poate prinde terenul dela înălţimea aceea, era nevoe de o alunecare pe aripă. Graf Hagenburg aşeză avionul într'o glisada puternică şi lungă, până aproape de pământ, fără să-l întoarcă o singură clipă de pe spate. Apoi continuă coborârea pe spate într'o pantă normală de aterizare; şi cu un semitoneau rapid, se aşeză lin pe iarbă, uşor ca un fulg.

Sborul se terminase...

Ne-am luat rămas bun dela von Hagenburg şi am părăsit terasa, în vreme ce el supraveghia alimentarea avionului. Peste puţin, sgomotul unui motor ne atrase atenţiunea. Din dosul unor copaci tocmai ţâşnea nu avion Buecker-Jungmeister şi se înălţa vertiginos într'un cabraj prelungit pe spate: Hagenburg se întorcea acasă...